

ELS LLIBRES DE LA SENYORA JELLA

Kathy Stinson

Marie Lafrance

Traducció de Susana Tornero

ÀLBUMS IL·LUSTRATS ▶ LLIBRES I BIBLIOTEQUES

Temes: Biblioteques / llibres sobre llibres, conflictes, convivència / relacions interculturals, cooperació, guerra, història, personatges reals, racisme/xenofòbia

1a edició, novembre del 2020
ISBN 978-84-261-4704-2
Cartoné, 26,5 x 23,5 cm, 32 pàg.
Preu: 13,46 / 14 € IVA inclòs

Los libros de la señora Jella (CASTELLANO)
ISBN 978-84-261-4703-5

Sinopsi

La guerra havia canviat per sempre les vides d'Anneliese i el seu germanet Peter. Un dia, vagarejant pels carrers en runes, es van topar amb una exposició. Una sala enorme plena de llibres! En aquell lloc, l'Anneliese i en Peter van conèixer una dona que va influir en les seves vides més del que mai haguessin imaginat... Aquest conte ple d'esperança es basa en la història real de Jella Lepman, qui va viatjar per tota Alemanya l'any 1946 amb una exposició internacional de llibres infantils. La Jella creia que aquests llibres podien ajudar els nens i les nenes a sentir-se connectats entre ells, i que representaven la millor manera d'evitar una nova guerra. *Els llibres de la senyora Jella* és un meravellós tribut a l'esperança, l'empatia i el poder dels contes.

Sobre el llibre

Jella Lepman va néixer a Alemanya el 1891 en una família d'origen jueu. Al llarg de la seva vida va treballar com a periodista, editora i escriptora de llibres per a nens, i també es va implicar en política amb el Partit Demòcrata Alemany. Però al 1936, ella i els seus dos fills van decidir fugir del país a causa de l'auge del nazisme. A la fi de la Segona Guerra Mundial l'exèrcit americà va convidar Jella Lepman a tornar al seu país en qualitat d'assessora per a temes relacionats amb l'educació i la cultura de nens i nenes. Convençuda que els llibres infantils de tot el món podrien «construir ponts d'enteniment» entre les persones, Jella va decidir crear una exposició internacional de llibres. Va aconseguir que 20 països li enviessin col·leccions de llibres per a muntar l'exposició (fins i tot països que havien estat envaïts per Alemanya durant la guerra).

Aquest increïble projecte va culminar el 1949 amb la creació de la primera Biblioteca Internacional de la Joventut de Munic (amb més de 600.000 títols de tot el món) i amb la fundació de l'actual Organització Internacional del Llibre Juvenil (IBBY) juntament amb Astrid Lindgren, també sòcia fundadora.

Kathy Stinson

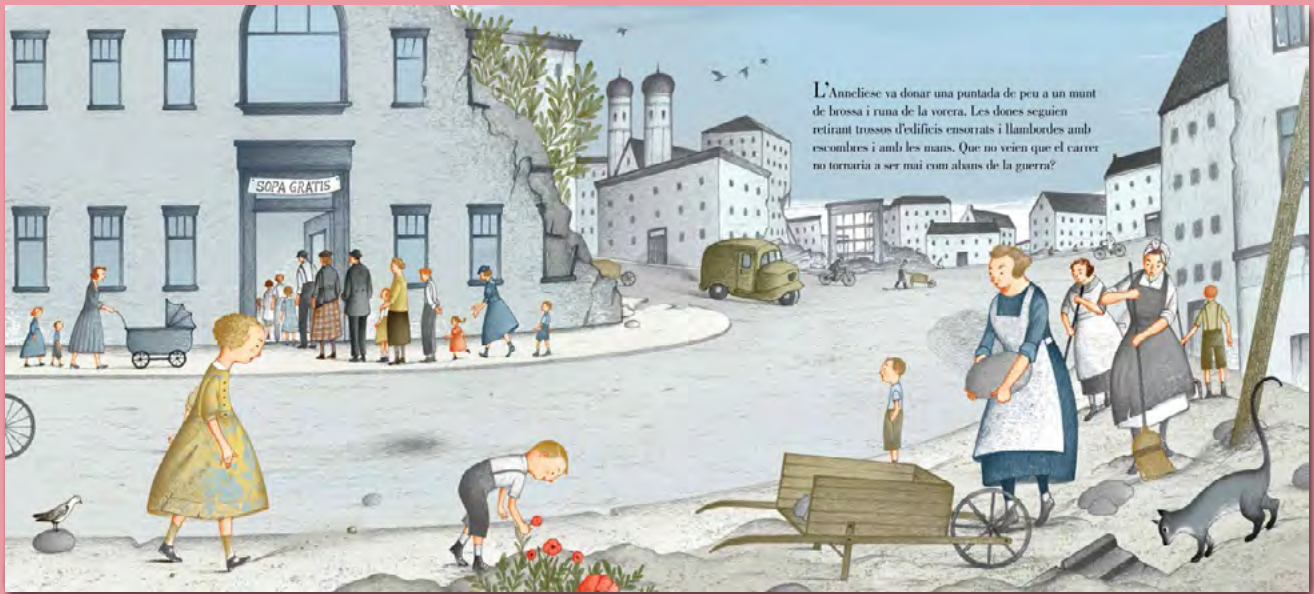
ha estat una lectora insaciable tota la seva vida, però tenia gairebé trenta anys quan va descobrir que també li encantava escriure. Des de llavors, s'ha convertit en autora de més de 30 llibres per a joves, inclòs *The Man with the Violin*, basat en la història de Joshua Bel, amb el qual va guanyar el prestigiós premi TD Children's Literature Award. Quan no està llegint o escrivint, li agrada la fotografia, passar temps amb la família i els amics i passejar el seu gos pel bosc que hi ha prop de casa seva a Rockwood, Ontario.

Marie Lafrance

s'ha passat tota la seva vida dibuixant, al principi per no mossegar-se les ungles, després per a revistes, diaris, cartells, tanques publicitàries, jocs de taula i similars. També va il·lustrar piles de llibres educatius i, finalment, es va passar als àlbums il·lustrats pels quals ha guanyat alguns prestigiosos premis com Ruth and Sylvia Schwartz Children's Book Award. Considera que ser il·lustradora no és tant una carrera com un estil de vida, per la qual cosa bàsicament viu al seu estudi de Quebec cuinant personatges.

Enllaços d'interès

- ➔ Biografia de Jella Lepman
- ➔ Web de Kathy Stinson
- ➔ Web de Marie Lafrance

L'Anneliese va donar una puntada de peu a un munt de brossa i runa de la vorera. Les dones seguiren retirant trussos d'edificis ensorrats i llambordes amb escumblers i amb les mans. Que no veien que el carrer no tornaria a ser mai com abans de la guerra?

Dins era ple de llibres! Més llibres dels que l'Anneliese podia comptar! El cor li va fer un bot, i tot seguit va sentir una filada de dolor.
El pare la duta a la biblioteca. Quan li llegia el conte de fosses Winnie abans d'anar a dormir, feia una veu diferent per a cada personatge: el ruc, el cangur, el poquet, i el millor de tots: Fosses Winnie the Pooh.
Però ara la biblioteca havia desaparegut. I el pare també.

—Aquí hi ha històries que espero que algun dia puguem llegir en alemany: *Pinotxo* d'Itàlia, *Heidi* de Suïssa, *Baba* de França.
—Es el meu elefant! —va dir en Peter.
La dona es va mirar l'Anneliese i va dir:
—Aquesta història de Subeix l'agradaria.
La Pippi no tenia pares, i quan la policia va voler dur-la a un orfanat, va ser més llesta que ells. Era molt llesta i molt forta. Podia arxear la seva mascota, un cavall, amb una mà.
L'Anneliese va somriure:
—Tenia un cavall de mascota?
—I un mico i tot!